

FEJÉRMEGYEI NAPLO

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékben.

Egy kis világ-politika

Ezuttal nem Jush Gyuliatakarom szidni. Hiszen, azt hiszem, nemcsak mindenki, de ő maga is, meg a pártja is belátta immár, hogy az egy hónap előtti pártrobbantás meggondolatlan, időelőtti stikli volt. A Just-párt azóta nem tett semmit, egy lépéssel nem vitte előre a válság ügyét. Nem tett mást mint várakozott, vagyis azt tette, amit azelőtt tett. Ezért pedig ugyancsak kár volt az ország legnagyobb pártját ország világ nyelve alá adni.

No de nem erről akarok beszélni, hanem arról, hogy Ausztria ismét bele akarja hajtani az országot egy törvényen kívüli állapotba. Ausztria ismét gyönyörködik abban a büszke öntudatban, hogy Magyarországnak eljön újra egy korszak, a melyre ők azt mondják: *a végtelen nyomor és szenvedés korszaka!*

Furcsa esze van annak az osztráknak. Sokszor gondolkoztam én már azon. Jártam már egy néhány országot és mindig azt tapasztaltam, hogy a hatalom keresve keresi a népevel való összhangot. Visszaemlékezem Berlinre, annak gyönyörű szobraitra, a német-francia háborút százféle variációkban visszatükröző emlékeire, de mindenek fölött az öreg Vilmos császárra s a jelenleg, valóban dicsőségesen uralkodó unokájára, a kinek az

ajkán mindig ott lebeg a szó: *Deutschland über alles!*

A franciákra talán nem is szükséges gondolnunk, hiszen a köztársaság elnöke csak végrehajtó akarata a nemzetet képviselő testületnek. Vagy Angliára, a melynek királya büszkén ölti ugyan magára a hermelint, az öt világrészre ellátszik a koronája fényessége, de a nemzet véleménye, sőt az újságokban közhangulat-ként kifejezett óhajta a legelső vágyait is képesek leszerelni. Erdekesen mondta el nekem egy angol ember a mostani angol király ifjúságát, a mikor egy kissé nehezeze esett a szenvedélyeinek a megzabolázása. Ellene fordult az egész közvélemény, az újságok korusban zúgták elene cikkeiket, a templomokban általános imádságokat rendeltek el a megtéréseért. S Edvárd trónörökös sietve megértette, hogy mit *akar* az ő népe.

— De ha nem akarta volna megérteni — mondotta az én angol ismerősöm — én biztosíthatom önt, hogy sohasem lett volna Anglia királya.

A szegény kis spanyol király szinte szimatolja a közökhajt, a miniszterei alig tudják visszatartani, hogy a bombázott területekre ne térjen, mert a királyi palást népszerűségével akarja beföldni azokat a tátongó részeket, a melyek a nemzet és királya közt tátonganak.

Vagy szóljak az alkományos élet idejáról az Egyesült Államok elnökéről? Ott járta az egyszerű fehér házában, amelyet csak azért nem építettek díszesebbre, hogy a többi lenezve ne érezze magát. Pár méternyre voltam a 100 milliós ország vezetőjétől, a kit bizonyára zavart ami zajunk, de senki nem tiltakozott ellene, mert a felesleges nép ajkáról jött.

Ezek az országok mind mintha. finom ösztönyszerűséggel éreznék, hogy száz esztendővel ezelőtt Franciaországban forradalom is volt. Mintha éreznék, hogy hat évvel ezelőtt Szerbiában világot meglepő események történtek. Hogy öt évvel ezelőtt Norvégiában a jó Oszkár király arra ébredt, hogy a koronáját egyszerűen elzárták előle, mert egy kissé bátor volt elhanyagolni a monarchia második felét.

Es csodálatos, hogy minálunk minden ellenkezően áll. Mintha Ausztriában olvasni, legalább gondolkozni se tudnának. A szomorú példák mosolyognak, *a végtelen nyomor és szenvedés* gondolatára valami kéjes érzés zsiibog az agyvelejükben. Hűség, önfeláldozó, vitam et sanguinem hangoztató nemzet, amely a dinasztianak trónust épített s századokon keresztül piros vérrel öntözte körülötte a földet. — ez mind smarrn, amire nem érdemes hederíteni. A minisztereink, az egész ország gondolatának kifejezői úgy nyomorgják a Burg

Vörösmarty emlékezete.

Itta és a Vörösmarty-kör 1909. dec. 1-én tartott ünnepélyen felolvasta:
KELEMEN-BÉLA, főreáliskolai igazgató.

Újabb szerelemnek hangja csak 1841-től kezdve zendül meg lantján. Ez évre esik ismeretése Bajza fiatal sógoránójával, Csajághy Laurával. Vörösmarty egy házban lakott Bajzáékkal, náluk is érkezett s úgyszólván családtagnak tekintették. Annnyira otthonosan érezte itt magát, hogy rendesen viseltes dolgozó kabátjában jött az ebédre. Egy napon, amint belépett, egy idegen leányt pillantott meg. Vendégnek gondolta s gyorsan visszasietett szobájába, hogy átöltözzék. A leány, ki néneje látogatására jött fel Komárommegyéből, nagyon röstellte, hogy Magyarország első költőjének ily alkalmatlanságot okozott s egész ebéd alatt zavart és elfogult volt. Csak a későbbi találkozásnál tűnt ki vidám kedve, jó szíve, könnyed modora. Megjelenésének bája nem maradt hatás nélkül a költőre. Gyorsan megszerette a leányt, de érzelmét eleinte ma-

gának sem merete megvallani. Egy egész évig küzdött folyton erősödő szenvedélye ellen, melyről Lórinak — így hívták oda-haza — sejtelte sem volt. Bajzáné azonban a nők finom látásával hamar észrevette, mi megy végbe a költő szívében. Végre ez megvallotta titkát Bajzánának, ki Lórivál közölte.

„Hogy Vörösmartynek — írja ez időből Bajzáné unokahuga, a későbbi Vachott Sándorné — Lóri kedves arca és szép szemei mindig nagyon tetszettek, azt, miután Lóri igen csinos barna leányka volt, mindenki természetesen találhatta, de hogy a negyvenet több évvel meghaladva, kedve jöjjön nősilni s egy magánál huszonöt évvel fiatalabb leányt válasszon feleségül, az még azok előtt is meglepő volt, kik tudták, hogy a költők eltérnek olykor a mindennapiság utjairól. Maga Bajza megcsóválta fejét, midőn hallá, hogy régi barátja, ki nála néhány évvel idősebb volt, nejeinek ennél sokkal ifjabb nővérét óhajta nőül megnyerni. Fáy András is aggodalmakat fejezett ki a nagy korkülönbség miatt.“

Lóri egyelőre nem mondott se igent, se nemet, de vidámsága elhagyta s melázó

lett, amire Vörösmarty megírta a *Merengőhöz* című gyönyörű költeményét, mely nászajándéka lett. A szép „merengő“ nek habozása érthető. A tetemes korkülönbség mellett a szerény viszonyok közt élő költőnek anyagi helyzete is aggasztotta. Ne feledjük, jó módhoz szokott leány volt, csepí birtokos nemes családnak sarja. De Bajzáné előszlatta aggodalmait s hű barátinője, az akkor még csak tizenhárom éves Csapó Mária, Vörösmartynek bájos kedvence, oly meleg hittel biztatta s oly lelkesíten esetelelte előtte a dicsőséggel tetézt boldogságot, mely az ünnepeit férfi oldalán reá vár, — hogy végre Lóri igent mondott. A menyegző 1843. május 9-én ment véghez Pesten.

Házasságuk boldog is lett. Lórinak sohasem volt oka megbánni, hogy ábrándjáról lemondva, az öregedő költőnek nyújtotta kezét. Jó feleség vált belőle: hű, gondos, tákarékos. Egész szívvel lélekkel teljesítette azt a hivatást, melyet a *Laurához* c. költemény kijelölt:

Nagy feladás vár rád: fiatal szivednek erényét
Tenni napul megtört életem árnyas fölét.

De Vörösmarty is példás férj volt.

Sövegjártó János

vászon kereskedése

Székesfehérvár, Barátok épülete.

Nagy választék ág- és asztalneműekben,
színes és fehér barchetok stb.

olcsó, szabott árak mellett.

Ma! lapunk 6 oldal.

00000687

kilincseit, mint a pénteki koldusok s a válassz, a mitől a fogunk koppan: majd na fagy. Itthon idegesek vagyunk már, az egész ország nyakán dagadnak máraz erek, összeszorulnak az öklök, vad hangok emelkednek innen is, onnan is — és Bécsben. mindézekre egyszerűen csipiszt mutatnak.

Még egyszer visszatérek az én angolomra. Hármán diskuráltunk folyton együtt. Ő, egy osztrák mérnök és én ... ketten neki lepingáltuk a mi állapotainkat. Az én osztrákomat Amerika levegője teljesen átalakította — mert tessék elhinni, hogy Amerika alkotmánya és szabadsága újra szüli az emberek gondolkozásmódját — beszéltünk neki erről-arról, a mi az utóbbi éveken keresztül olyan sűrűn ismétlődött minálunk, az emberekről is, meg az intézményekről is s az én angolomnak szinte stereotyp fölkiáltása lett ez:

— És nem tört ki a revolucio??

Én azt hiszem, hogy a legutóbbi évek meg a legutóbbi hónapok, hetek és napok hatalmas eszközök lesnek Magyarország és Ausztria helyzetének kialakulásában. Ausztria azt hiszi, hogy csak fűgét mutat nekünk, én meg azt hiszem, hogy ott most történelmet csinálnak.

Bilkei Ferenc.

UJDONSÁGOK.

— **A főispán távozása (?)** A tegnapi közigazgatási bizottsági ülésen Széchenyi Viktor főispán azt a szomorú kilátást nyújtotta, hogy a mostani bonyolult politikai viszonyok kifolyásaként a közel jövőben aligha fog már a bizottság ülésein elnökölni. Vagyis, hogy a főispáni székéből való megválása a közel jövőben bekövetkezhetik. Mindenesetre sajnálattal vesszük ezt szomorú hírt tudomásul, mert Széchenyi Viktor gróf főispán meg tudta ér-

teni azt a magasabb lelket, mely egy város érdekének a haladásának lelke. Ha távozik, újra csak egy újabb anyagot szolgáltat annak a gyűlöletnek, amely minden becsületes magyar ember lelkében él, hogy az osztrák gyámkodás megemészti, fölfalja embereinket, a legjobb erőinket, a melyek a nemzet hadseregében zászlóvivőként szerepelhettek.

— **Növédelmi előadások.** Olvasóink figyelmét külön is felhívjuk a jövő héten lefolyó nagyértékű növédelmi szociális tanfolyamra, a melyek e hó 15. 16-án délután 5 órakor a Szent István-Teremben hölgyek számára tartatnak.

Az előadások sorrendje a következő:

Dec. 14-én: Bevezető, tartja a megyéspüspök. *A modern női kérdés, előadás, tartja Rosenberg Augustus ur hölgy.*

Dec. 15-én: *A Patronage és társadalmi kihatásai, előadás, tartja Farkas Edith alapítványi hölgy.*

Dec. 16-án: *A cselédkérdés és a háziasszonyok szövetsége, előadás, tartja Wüszner Henrik úrnő.*

Az egyes előadásokat eszmecsere követi. — A meghívókat a megyéspüspök küldötte szét.

— **A Népakadémia** holnap (vasárnap) előadását *Lauschmann* Gyula dr. vármegyei tiszti főorvos tartja, mely után „A végrehajtó” című kitűnő vigjáték kerül színpadra. Kezdeté este 6 órakor.

— **A Városi Árvaház** igazgató tanácsa tegnap d. u. ülést tartott, a melyben Bilkei Ferenc biz. tag fölvetette a kérdést, hogy miután az Árvaház rövid idő múlva hozzájut a Nagy Sándor-féle örökséghez annak további sorsában teendő intézkedéseket már most meg lehetne kezdeni: építsenek-e új árvaházat? hol? hogyan építsék? stb. Saára Gyula dr. polgármester kijelentette, hogy a hagyaték letárgyalása immár teljesen elintézettnak tekinthető. Most a birtok értékesítése tárgyában folynak az alkudozások. A Dunapentelei Takarékpénztár részvénytársaság tett is már ajánlatot a birtok egy részének megvételére, a polgármesternek az álláspontja azonban az, hogy a birtok eladása a legnagyobb nyilvánosság részvétele mellett történjen. Ez azonban éppen nem akadályos annak, hogy az Árvaház további sorsa fölött ne tanácskozhasanak. Sőt ez

kívánatos is. Ennél fogva a polgármester indítványozta, hogy a legközelebbi közgyűlés egy szűkebb bizottságot küldjön, ki a mely a fölvetett kérdésekkel foglalkozzon.

— **Kinevezés.** Gromann Lajos sárosi jogszigorlót a főispán tb. szolgabíróvá nevezte ki.

— **Hangverseny.** A Zenekevelők Egyesülete mához egy hétre, december 19-én tartja az évadban második hangversenyét. A kiváló zene-összeállított műsor ezuttal is magas művelzetet ígér *Csurgay Adél* énekművész nő fellelépésében, ki vérbeli magyar asszony létere a külföld nagy zenei metropolisáiban fényes sikereit egyremásra aratva szerzett becsületet a magyar énekművészetnek. A bájos fiatal művész, ki dr. Jellasics pécsi orvos neje, ma hazánk egyik legünnemelt hangversenynekesnője, ki a „La Grange”-ária, továbbá a „Varázsfuvola” és „Traviata” egy-egy nagy áriájának előadásával egy csapással meg fogja hódítani közönségét. A műsor egyéb számai közül Beethoven: Promethusz nyitányát pár év előtt hallottuk a zenekevelők vonós zenekartól, amikor a hiányzó fuvósokat zongora és harmonium pótolta. Jámbor E. 3 tételes bájos Szerenádja sokáig fog vibrálni a szívekben, míg Glinkának szimfónikus ábrándja: „Kamarinskaia” a legvonzóbb alkotásban ismerteti meg az „orosz Berlioz”-t. Az előkelő színvonalu hangversenyt őszintén ajánlunk zeneértő közönségünk figyelmébe.

— **Birtokvásárlás.** Grünfeld Jakab földbirtokos a napokban megvette Zichy János gróf 3300 holdas tarnóczai birtokát egy millió 650 ezer koronáért, vagyis holdját 500 koronáért. Tarnóczát eddig Grünfeld Jakab bírta bére s így a teljes instrukcio az ő tulajdona volt. Rövid pár év alatt a bodajki birtokon kívül ez a második nagy birtok, a mely Grünfeld Jakab kezére jutott. Mindenesetre érdekes karrier egy olyan egyszerű ember életében, a ki ezelőtt 20—30 esztendővel még egy lovon kocszított s ma hozzáértő emberek szerint körülbelül 8 millió ura. A ki pedig ismeri Grünfeld Jakabot, jó lelkiismerettel nem mondatja, hogy ez az óriási vagyon igazságtalan uton vagy pláne szegény emberek véres verejtéke árán jutott volna a kezeihez. Grünfeld Jakab meggazdagodásának titka ez: egész életében dolgozott, aztán kalkulált s nem számítva a nagy szerencsét — mert

Ebben is ellenkezője annak, amit Lombroso tanit: hogy a lángelmék rendszerint nem tudnak megbarátkozni a családi étellel.

A korkülönbség, olvasom Vachottnálnál, mintha elenyészett volna; Vörösmarty neje mellett megfigyelné látszik. Szeszélyekkel nejét soha nem kedvetlenül, figyelemmel, gyöngédséggel viseltetik iránta kis és nagy dolgokban, emellett érlelmét és ismereteit is fáradatlanul törekedett szélesíteni.

A társaságtól lasanként elvonult és csupán családjának élt. Egész szórakozása abból állt, hogy ellátogatott a Nemzeti Körbe, újságot olvasni, politizálni. Barátait, rokonnait, ha otthonában felkeresték, fején a „csece sógorasszony” Vachottné készítette himzett házispakával, szájjában hosszúszerű selmeel pipával, derült kedvben, szíves nyájjassággal fogadta s jóízűen elbeszélgetett velük. Megkínálta őket szivarjaival, melyeket jóféle magyar dohányból otthon készítettett, abbana meggyőződésben, hogy egészségesebbek, ha szeme előtt sodorják, mintha készen vásárolná. Tudvalevő, hogy a szivar szó maga is tőle való, addig a szipa járta. De más is került az asztalra: bor a maga természetéből, olykor pezsgő is, szintén a maga termése. A pezsgőt ugyanis nagyon kedvelte; Lauka szerint jó napja volt, amelyiken pezsgőzhetett, s hogy ebben az élvezetben gyakrabban lehessen része, ráadta fejét a pezsgőkészítésre. Józmatu emellékit cukrozott meg e célra. Büszkőn kínálhatta az italt vendégeinek, a háziur kedvéért ittak is belőle, de az ilyen mulatságnak rendszeren főfájás lett a vége. A kudarc azonban nem csüggyesztette, jövőre majd kitanulja,

hol a hiba s ezen a kérdésen órákig eltűnődött. Amikor egyéb teendője nem volt, egész nap tipegett-topogott egyszerű dolgozó-szobájában, rakosgatta, rendezgette írásait, könyveit. Ha változatosságot kívánt, meglátogatta barátait, leggyabrabban Fay Andrást, és míg Pesten lakott, báró Wesselényi Miklóst, az „árvizi hajóst,” kihez nagyon vonzódt. Olykor nagyobb utazásra is elszánta magát. Családotul meglátogatta Kehidán ifjúkora óta hű barátját, Deákot, ki gyermekeinek keresztapja volt. Anyagi helyzete, hála felesége takarékos gazdálkodásának, oly kedvezőre fordult, hogy az ily szórakozást megengedhették maguknak. Apránként meg is takaríthatott annyit, hogy egy kis birtokot vásárolhatott, majd egy kis szőlőt szerzett Fótón.

Csöndes meglepédesben teltek-multak az évek. De a sors mintha megirigyelte volna ezt a boldogságot. 1848 áprilisában kisebbik fia, a piros-pozsgás Mihály meghalt két éves korában. A temetést a jelenvolt Vachottné így írja le:

„A szerető szülők megtörve, vigasztalhatatlan keserűvel állottak ravatala mellett. Czuczor keresztelte a gyermeket s a kedélyes lelkes-költő felajánlta magát a vég tisztetségnek megtartására is kis kedvence felett, mint Vörösmarty régi jó barátja s író-társa. De a hitzőnök megrendülve állott maga is a ravatalnál, a keves nappal előbb életűs piros gyermekre életlen hálvány-sága, a mindig mosolygó nagy kék szemek lezárva a hosszú sötét pillák árnyékában s a csapás sulya alatt roskadozó szülők, a szegény zokogó anya látása, együttesen oly

megható egészen olvadtak össze Czuczor szeméi előtt, hogy a vallási szertartás s egy rövid szünetből jött ima után nem halotti beszédet tartva, hanem elkezdé szavalni remegő, szívhez szóló hangon Vörösmarty ez alkalomra annyira illő költeményét, a *Kis gyermek halálára* irt elégít s megrendíté, könynyekre indítá az egész jelenlevő társaságot:

Eljásztottad már kis játékidat,
Kedves fiu, hamar játszottad el;
Végsőt mosolyga arcád s a halál
Leszate rola szép rózsáidat.
Nemcsak magad menél, elvitted a
Szülék vidámságát, elvitted a
Legszébb remények gazdag bimbáját. —

Mélyen lesújtotta e veszteség. Pedig a megpróbáltatás nehéz napjai még csak ezután következtek. A nemzet, mely nemrég oly szívesen gyönyörködött a poéták hőskölte-ményeiben, fölkel, hogy vérral írja be a maga nagy hőskölte-ményét a világtörténet könyvébe. Az ősi dicsőség, mely oly soká késett az éji homályban, mint vakító tűzöslöp előtört: a századok mélyéből. Annál sötétebb volt az éjszaka, mely a fellángolást követte, annál dermesztőbb a csend, mely a szenvedélyek viharát felváltotta. Mint annyian, Vörösmarty is földönfutó lett. Családját Pesten hagyva, sógorával, Bajzával a tiszántúli megyékben bujdosott. Háltak a szabad ég alatt is, máskor pedig erdészknnyhókban húztak meg magukat. Mikor bujdosásából visszatérhetett, már majdnem egészen ősz volt s megtörve testben-lélemben. Őt évi lassú haldoklás követte. Odahagyta

hát az is kellett ehhez a jó, sorhoz — végtele-
nül takarékos volt, a ki a maga, meg a felesége
szükségeit (gyermekje nincs) bizonyára ma is
fedezni 3000 forinttal. Vagyónának rohamos szar-
porodását nem annyira a föld után való gazdál-
kodásból teremtette elő, hanem inkább az álla-
tokkal való kereskedéssel, a miben igazi szak-
ember. Az emberekkel, különösen cselédeivel
való humanus gondolkodása ismeretes, a cselédei
meg vaanok elégedve, a minék legjobb bizonyi-
téka az, hogy 15—20 éves cseléd épen nem rit-
kaság nála, mert a gazdájuk jó hozzájuk és élni
hagyja őket. A mellett — a mint szintén ismer-
etes — Grünfeld Jakabnak van pénze jótékony
célra is, a mit a tüdővészesek javára ajándéko-
zott nagy összeg is élesen bizonyít. Hogy tár-
sadalunk jó célokat szolgáló intézményei ezen
kívül is számíthatnak Grünfeld jótékonyására,
magától értetődik.

— **Lemondás.** Marton Jenő dr. a Szent
György-kórház alorvosa lemondott állásáról.

— **Közigazgatás a városnál.** Tegnáp d. e.
10 órakor volt Széchenyi Viktor gróf főispán el-
nöklete alatt a város közigazgatási bizottságának
ülése, melynek lefolyása a következő volt:

Széchenyi Viktor gróf főispán megnyitván
az ülést, a rendes szablonos előadói jelentések
felett egyszerűen napi rendre tértek. Figyelemre
méltóbb dolgokat csak Bierbauer Viktor dr. fő-
orvos jelentése tartalmazott, a melyet lapunk más
helyén közlünk. A jelentés megemlítette, hogy a
vult hónap folyamán a kerületi orvosok a ren-
dőrősséggel közölve megvizsgálták a kutakat, ven-
dégőket és péktüzeteket, hogy a közegészségi
szempontok betartását ellenőrizzék. Több helyen
kifogások merültek fel, a melyek mint kihágási
panaszok a rendőrség eljárása alá kerülnek. A
jelentéshez hozzászólt Saára Gyula dr. polgár-
mester, a ki a püspökkel mellett levő kutak kifo-
gásaita. Felhívta a főorvos figyelmét annak megviz-
sgálására, hogy nem a bérkocsisállomás az oka e
a kut állandó fertőzött voltának. Ez esetben
a bérkocsisállomást el fogják onnét helyezni. Nagy
Ignác dr. a kutak fertőzését abban látja, hogy
a cselédek edényt stb. mosnak a kutakon. A
dolog elintézését a polgármester bízta az ülés.
A pénzügyigazgatóság szokásos jelentésén

kívüli megemlítette, hogy a miniszterium a régi-
nél szigorubbán szorgalmazza az adók mielőbbi
behajtását. Ebben a pénzügyigazgatóság támo-
gatására hivta fel a közigazgatási hatóságokat.

A mérnöki hivatal az utakat eléggő állapotban
találta. A jelentéshez hozzászólt Nagy Ignác pana-
szolván, hogy a balatonpart vasuton botránnyosan
lassú a postacsomag és levél szállítás. A balaton-
part egy nap alatt kaphat csak városunkból távira-
tot. A bajok megszüntetése végett átirnak a posta-
igazgatósághoz. Továbbá Karl István indítványára
felírnak a miriszterhez, hogy a Börgöndön 1—2
óra között elhaladó balatonparti vasutal is léte-
sítsen összeköttetést. A balatonparti vasut kisa-
jaitási tervezetét jóváhagyta a miniszter, most
már megkezdődhetnek a kisaajaitási munkálatok.

Tóth Aladár b. tag az ülés végén melegen
üdvözölte a főispán a közelő karácsonyi ün-
nepek alkalmából s kifejezte a város közönségé-
nek meleg rokonszenvét, amellyel a főispán mű-
ködését kíséri. A közönség a beállott politikai
fordulatokban, amelyek a főispáni állásokra is
kihatással lesznek, nyugtalanul várja a bekövet-
kezendő eseményeket. Arra kérte főispánt, hogy tegye
tul magát a politikai formásokon s maradjon meg
továbbra is a főispáni állásban, hogy az a
sok szép remény, amelyet működéséhez fűzött
az egész város és a vármegye: teljesüljön. A
főispán szíves hangon válaszolt az üdvözlésre
s egyuttal jelezte, hogy a politikai eseményekben
s a főispáni szék megtartásában egyedül haza-
fias érdeletől hagyja magát vezettetni. A poli-
tikai kilátások különben olyanok, hogy *nem tudja
vajjon lesz-e még egyszer* alkalmá vezetni a vá-
ros közigazgatásának ülést. A bizottsági tagok
lelkese éljenzése közben az ülés felszolgált.

— **A kalotaszégi házipari kiállítás** a maga
nagyszerűségével és kedvességével áll a nagy
közönség rendelkezésére naponként este 8 óráig.
Nyolc napig lesz nyitva.

— **Kamarai választások.** A Kereskedelmi
Társulat felhívására szerdán a kereskedők értekez-
let tartottak, melyen a nagyszámu kereskedők
Pisky Lászlót választották meg elnöknek. A jelölt
bizottság a következő kereskedőket jelölte: Wert-
heim Ármán, Karl István, Pető Miksa, Pollák
Henrik, Bruck Arnold, Ötner Mór, Klöckner József,
Bernstein Sámuel, Weisz Miksa, Langraf Lajos,
Heumann József, Knazovitzky Béla.

Pestet, előbb Baracsán, aztán szülőföldjén
Nyéken gazdálkodott, egyaránt küszködve
az anyagi gondokkal és a testi-lelki kórral.
Néha dolgai miatt vagy szórakozás kedvé-
ért berándult a fővárosba, de még komo-
rabban tért haza.

Szomorú világot talált odafent. „A régi
kör — írja Toldy egy levelében 1853 aug.
6-án — nem létezik többé. Zádor Sopron-
ban itéleteket szerkeszt. Vörösmarty Nyéken
gazdálkodik — úgy ahogy Bajza — ah ba-
rátom, mely szó fejezheti ki méltó fájdalom-
munkát! Az öntudat immár végkép el-
hagyta!... Réá csak egy jó vár — a
halál.”

Sógora az örület őjleiben, barátai egy
része börtönben, másik része külföldön vagy
a vidék félreeső zugaiban — valóban szo-
moru változás! S a kik a fővárosban vol-
tak, azok sem voltak már a régi gondtalan
cimborák. Fölkereste Vahot Imrét, akinek
környezetében a lassanként visszazállin-
gózó író és művészvilágból mindig lehetett
ismerősökkel találkozni, kiknél ünnepszám-
ba ment az a nap, mikor Vörösmarty a jól is-
mert szürke utiköpenyben bekopogtatott.
Ilyenkor Vahot rendszeren gondoskodott egy
kis barátságos öszejevetelről, leginkább va-
lamily külvárosi vendéglő külön szobájá-
ban, ahol a leselkedő rendőrség figyelmét
kikerülhették. A mulatságban, mely jól éj-
féltánig szokott tartani, Vörösmarty több-
nyire csöndesen iddögölve, mint hallgatag
szemlélő vett részt. Elhanyagolt öitözetén,
egész magatartásán meglátszott, hogy lelke
fel van dülva „mint a haza földje, mint az
alkotmány, mint a nemzetiség: rom volt

mint Magyarországnak.” Sirva vigadtak a nem-
zet napzsamosai, az írók és művészek, az
akkoriban bokrával termelt jobbnál-jobb ci-
gánymuzsikuskos zenéje mellett. Patikárus
Ferkó hegedűje ilyenkor a szokottnál is
szebben szólott. „Mégvirrad még valaha” ez a
nóta járta. A komoly Erdélyi János, a nép-
dalok nagy ismerője megölelte a cigánypri-
mást és mint a magyar népzene hőseit fel-
köszöntette. Vörösmarty is elérzékenyedett,
ősz fejtét karjára hajtva, csöndesen zogokta:
Mégvirrad még valaha...

Meg is virradt, de ő már nem érte meg.
Elénekelte hattyudalát: Lesz még egyszer
ünnepe a világon... s a vén cigány, az ara-
nyosszivű nagy bohém 1855 november 19-én
örökre lehunyt a „megfáradott” szeméit.

Eletrajznak írja azt mondja, Pest még
nem látott addig ily népes temetést. Szomorú
emlékek és keserű reflexiók öbrennek lel-
kembem, mikor ezt olvasom. Láttam mint
gyermek Deák Ferenc temetését, aki két év-
tizeddel később követte hűsége barátját az
örökkévalóságba. Ott voltam aztán Arany
temetésén, ott Kossuthén. Fényes, impozáns
volt mindonik. Ki tagadná, temetni különben
tudunk, mint bármely más nemzet. De élő
nagyajánlói gondoskodni nem szokásunk.
Sok oly sirt találhatnánk szerte e hazában,
melyre rá lehetne vésetni Petőfinek Szép-
halomra mondott ismert szavait: Te a nem-
zet-hálatalanság égbekialtó némasága! Sze-
rencsére az előrelátó Gondviselés a mi hal-
hatatlanjainknak a lángelmén kívül még egy
drágakincsét szokott bölcsőjükbe helyezni:
a lemondani tudó szerénységnek, a jobban-
rosszban való megnyugvának isteni adomá-

— **Túl az Océánon.** Lapunk szerkesztője-
nek ily című könyve megjelenven, szíves kérés-
sel ajánljuk azt olvasóinknak jóakaró pártfogásába.
Magunk nem irhatván kritikát, lepiársunknak a
Székesfehérvári Hirlapnak bírálatát vágyunk bá-
rak közölni, a hol Lauschmann Gyula dr. főor-
vos, városunk irodalmi életének ezen egyik leg-
kiválóbb tekintélye mondotta el róla nézeteit. A
ki a könyvet ismeri, — bízvást hiszik — igazat
ad Lauschmann Gyula dr. meléj sorainak:

Uj könyv. Világlátott emberek az átélte kü-
lönöző benyomásokat tartalmazó, igen ügyesen
és sok tanulsággal megírt könyve van előtűnt.
Bilkei Ferenc, a Fejérmegyei Napló szerkesztője
írta Túl az Océánon címmel, hogy beszámoljon
mindarról, a mit ő öt héten keresztül Ameriká-
ban látott jó szemével, tapasztalt fogékony agyá-
val. Nem olyan sablonos útleírás, mely a BADECKER-
ből dolgozik és nagyképtű tudalékosággal akár
régidolgokat új köntösbe öltöztetni, hogy sohá-
sem látott és sohasem tapasztalt jelenségeket sa-
ját élménye gyanánt könyvből írjon ki, hanem
olyan ez a 242 lapra terjedő könyv, a melynek
minden sorából csakis az szól felénk, a mi az
írónak figyelmét az öt heti tanulmányozás alatt
lekötötte és a miben önmaga is részes volt. Nem
szorítkozik a tények egyszerű felsorolására, ha-
nem azokhoz elmélkedést fűz, a melynek gondol-
tatait a magyar föld ragaszkodó szrocetete jel-
lemzi. Ezek a gondolatok a messze idegenbe tért,
vagy oda elszakadt magyaroknak lelkivilágát iga-
zán megható módon ecseteli. Olvassuk el például
a könyvnek első fejezetét; költői leírásban csillog
ott felénk a magyar föld szeretete, a mely kö-
nyvet fakaszt a kivándorlók szemében: „Es ne
szorítsd vissza — mondja Bilkei Ferenc — azt
a könyvet jó magyarom, édes testvéreim! Érde-
mes mindezt megsíratni, ne röstéld, ne szégyeld,
azt a könyvepsett, drága, legrágább kincse az
a te szegény kifosztott lelkednek!” Ugyancsak a
szülőföldre irányul a gondolat, midőn a hajón
temetés van, vagy akkor, midőn Bilkei az új vil-
lág magyarjai előtt prédikál és a hazaszeregetnek
mindent átélő érzésből szövi beszédét. Az
utazás, a melynek gazdag tapasztalásait tárgyalja
a könyv, a csillagos lobogó negyvenhat állam-
ból tíznek földjét járta be és elismerésre méltó
érdem” tekintjük, hogy Bilkei Ferenc a magyar
viszonyokat kereste mindenütt, az amerikai vi-
szonyoknak jó vagy rossz jelenségeit pedig ma-

nyát. Olyanoknak alkotja őket, aminő Ham-
let, ki így sóhajt fel, mikor nagyravágyónak
mondják: Oh boldog Isten! Egy csigahéj-
ban ellaknám s végtelen birodalom királyá-
nak vélném magamat... Ebből a szükséges
erényből Vörösmarty is megkapta a részét.
Emlékezzünk, a pályakezdő Jókainak e szav-
vakat mondta: „Más nemzet írói vénségükre
megnyugosznak babéraikon, nekünk nyuga-
lomra tán szalmazsák sem jut.” Majdnem ez
lett sorsa. Szegényen élt, szegényen is halt
meg. Mégis dús örökséget hagyott — nem
családjának, de nemzetének, mindnyájunk-
nak. Örökséget, mely Jókai szép szavai szer-
int annál nagyobbabb lesz, minél többen osz-
tozunk benne.

M. tisztelt Hölgyeim és Uram! Nagy
költőnknek egyik kedves embere, kinek ne-
vét sokszor említettem ez est folyamán: a
túzes magyarságu Vahot Imre emlékiratai-
ban a maga szomorura fordult élete törté-
netét ezzel a tanulsággal rekeszti be:

— Mi az élet? Egy kis szerelem, egy
kis barátság, egy kis bor, — sok nagyra-
vágás, — s utóbb egy kis por.

Igen, ez az élet! Ennyi és nem több. De
csak a miénk, a közönséges halandóké, a
szürke embereké. A kiválasztottaké más. Ők
kettős életet élnek: egyik az enyészeté, a
másik az örökkévalóságé. Porrá lesznek ők
is, lényük romlatag fele visszatér földanyánk
ölebe, de hamvaikra a dicsőség csillagos szem-
fedője borul és sirjnk felett ott virraszt az
halhatatlanság koszorus alakja, kezében az
emlékezet fátylájával, mely messze belobog
az eljövendő századokba.

(Vége.)

gyar földre vonatkoztatja. Bilkei Ferenc a könyv egyik lapján így szól: „A mi hazánknak, egy magyar ember érzi, sokszor fájdalomtól sejtő, vagy irigyszívűvel látom, és ez a kijelentés vezet a vonal gyánánt vonul át az egész könyvön, a leszűrt tanulás pedig meggyőző erejűek mindentül. A hazafias érzés melegségén kívül, mely a könyvnek majdnem minden lapján előmlik, nem utolsó jó tulajdonság a természetnek rajongásig menő szeretete, mely a tenger leírásával, a pusztulásban is nagyszertú Messzina élénk festésével, igazán költői lélek megnyilatkozása. A könyv élénk vonásokból, lapja New York, Washington, Chicago minden nevezetességét, a társadalmi, köznyelvédelmi, kulturális és politikai világ minden jellegzetes sajátosságát, és nem egy helyen történelmi, meg néprajzi adatokat is szolgáltat Amerika öskorából. Mindezt oly vonzó, élénk képből mutatja elénk, hogy asztalunknál, illetve magunk elé képzelhetjük Bilkei Ferenc egész utazásának eredményeit, amelyek az olvasót kellemesen szórakoztatják, de az általában érdeklő ismeretek terjesztésével egyáltalán hasznosak is. Ebből a szempontból különösen figyelemreméltók azok a fejezetek, melyek Amerika lakóit, a vallási viszonyokat, a vasárnap délutánjának szórakozásait, az igazi munkaszünetet, a nagy arányban kifejlesztett sportot, az üzleti viszonyokat, az igazságszolgáltatást, a börtönöket, az iskolákat, a gyárpart, a közlekedés eszközeit bő részletességgel tárgyalják, nem egy helyen összehasonlítást vévén a magyar föld viszonyival, amelyek nagyon is elűtők. Szándékosan hagyunk ki a sorozatból egy fejezetet, mely az amerikai magyarok életét, keserves sorsuknak gyötrelmeit oly megkapóan ismerteti. A könyvnek ezen szomorú lapjait mindenki vándorlónak és minden úton levő magyarnak el kellene olvasnia, hogy a helyszínén, különösen a youngstowni acélgyárakban gyűjtött szomorú tapasztalatok az előbbieket visszatartsák a kivándorlástól, az utóbbiakban pedig szánalmat ébresszenek szerencsétlen vöröknél iránt. Bilkei Ferenc utazása a Niagara vízcsúszónál végződik, innen visszafelé tér a sokat látott ember, akit magyar földön vár a mező, várják virágai, vár a madár dala, az erdő lombja, a hegy vadregényes sziklatömege. De az eltávozás előtt még egyszer megszólal a magyar lélek egész nagysága, és az amerikai viszonyokat a magyar földdel egybevetvén, lelkesülten kiált az utas Amerikára lakóhoz: „Pénzt adhattok, hatalmat, szabadságot adhattok, de szívet nem! Az csak Magyarországon van, az én édes, kedves, koldus magyar hazában.” Ez a hazafias, izzó tafszeretettel áthatott magyar tónus, még egyszer ismételtük, legkiválóbb tulajdonsága az értékes és igen tanulságos könyvnek, amelynek tartalmas szövegét 23 kép is élénkíti. Összintén ajánljuk mindenkinek, szerezze meg ezt a könyvet, mert olvasása nemcsak kellemes szórakozást nyújt, hanem hasznos tanókat is. Ára 2 korona.

Tul az Océánon. Kapható lapunk szerkesztőségében, Klöckner József könyvkereskedésében, továbbá Krausz Verona és özv. Zonerne dohánytözsdejében Ára 2 korona.

Karácsonyra ifjúsági iratok, képeskönyvek, diszmitvek, levelepapírok, írókésleletek, jótételezők, fényképező- és filmkai készülékek stb. nagy választékban. Klöckner Péter udv. könyvkereskedésében. Saekesfehérvárott.

— A nadapi földrengés. Ily cím alatt jelent egy hír meg lapunkban. A többiek közt azt írta benne, hogy Nikolényi János tanító inogni érezte lába alatt a talajt. Minthogy lehet, hogy akadtak olyanok, akik ezeket a szavakat Nikolényi János tanító írta kellemetlen módon érthették, szívesen kijelentjük, se okunk, se szándékunk nem volt Nikolényi tanító úr személyét bárki előtt kisebbíteni. A kifejezések csak annyi értelme volt, a megnyt. szó szerint jelent, hogy földrengés alkalomával a föld mozog, inog az emberék lába alatt, ha tehát inogott volt. Nadapon földrengés, Nikolényi tanító urnak ezt kellett érezni. Egyébiránt Nikolényi tanító úr elmondotta nekünk, hogy az iskolában tanítás közben észlelt erős zúgást, a mikor a tanítás felbőszakította és figyelmeztette erre a tanítványait.

— A Bodajk—Szápári vasút megépítésére engedélyt adott a miniszter. A vasút közpazaratási bejárása, végvis az útjának feltülvizsgálása 13-án történt meg: amikor vármegyének részéről gróf Bathányi Lajos a bodajki kerület képviselője, Keressey Gyula ügyvéd és Vajda Géza főmérnök és Bodajk és Balinka községek elöljáróságai, valamint az érdekelte gazdak lesznek jelen.

— A földhatalosokat gondozó Intézet november hóban felvett 19 új családot 59 taggal, összes gondozottak száma 211 család 864 taggal, közülük 20 vidéki család 80 taggal. Kiszolgáltatók élelmiszerek: 3522.5 liter tej, 5.15 kg. vaj, 372.5 kenyérliszt, 34 kg. főzöliszt, 232 kg. burgonya, 28.25 kg. rizs, 13.25 kg. borsó, 0.75 kg. bab, 1.5 kg. lencse, 6 kg. zsir, 350 kor. 50 fill. értékben. Kiadatotok azonkívül lakbérkérdésre 3 kor., 1 ág 10 kor., 8 köpöcsésze (á. 3 kor.) 24 kor. és 2 zsebben hordható köpöcsözve (á. 2.50 kor.) 5 kor. értékben. A segélyezések főösszege november havában 880 korona.

— SHUBERT és SCHLESINGER cég sokasos karácsonyi alkalmi kiállítását már megkezdődött. Csakis a rakár tulajdonosoktól adatai azon tányeg bannulatot keltő árekszallásokat melyeket a cég a karácsonyi alkalmi kiállításra eszközölt. A cég elismert jó minőségű szövetet, selymet, mosásrai legálább 3%, de tulajdon részben 50%-al lettek leszállítva. Kévs pénzt sokat lehet most vásárolni, ezért ajánlatos Schubert és Schlesinger cég szolid áruházára karácsonyi és újévi ajándéktárgyak beszerzésére.

— Minden anya érdeklődik a „Scott-féle Emulsió” iránt, mely lapunk hasábjain most sokszor ajánlatik. Ez egy híres csukamájolaj készítmény, melyet gyermekek előszeretettel vesznek be és mely nekik minden esetben, melyben eddig közönséges csukamájolajat használtak, gyors és biztos segélyt nyújt. Kapható minden gyógyszerárban.

— Házbérjövendelem bevallás. A házberadó 1910-re való érvényesül kivételén lévén, az ezen kivetés alapjául szolgáló házbervallomási ívek benyújtására a m. kir. pénzügyminiszterium 1909. évi 109.817. sz. alatt kiadott rendeletével az 1909. december 15-ig terjedő időt tűzte ki. Felhivatnak tehát a vallomásadásra kötelezettek, hogy a házbervallomási ívet pontosan és a valószínűságnak megfelelő hűséggel töltsék ki s azt város-ház földszint 6. számú szobájában legkésőbb dec. 15-ig nyújtsák be. Aki vallomását a kitűzött határidőben be nem adja, a kivetés során megállapított házberadónak 1 százalékat, ha pedig a részére szabályszerűen kézbesített és a vallomás benyújtására szóló felhívás vételétől számított 8 nap alatt sem adta be vallomását, további 4 százalékat fizeti pótlék fejében. A vallomásadásra kötelezettet a bevallás kötelezettsége alól nem menti fel az a körülmény, hogy a vallomási iv. részére hivatalból kézbesítve nem lett.

— Az az ezerele komplikált szer, meiyet aranyér (haemorrhoidák) ellen használnak, azzal a rendeltetéssel bír, hogy az aranyér alapokat a székrekedést és a vértorlódást megszüntesse, illetve megakadályozza. Ezt a célt sokkal egyszerűbben, hatásosabban és olcsóbban a Ferenc József-keserűviz rendszeres használata által lehet elérni. Naponként éhgyomorra egy pohár „Ferenc József”-vizet kell inni és már néhány nap múlva meggyőződhetünk e páratlan természetalkotta hashajtónak sok ezer orvos által elismert gyógyerejéről.

— Kutypusztítás. A 40 napos kutypusztítás nagy pusztítást vitt végbe a kutyák között. A gypmester közegéi kíméletlenül elfogták a kutyákat s egy ideig várakozó állásontra helyezkedve várták további sorsukat. És minthogy a tulajdonosok nem jelentkeztek a kutyáért, kiirtották azokat. 124 kutyát irtottak ki a gypmesteri telepen. Csak hatot váltottak ki a tulajdonosok.

Takaréktüzhely, különlegeség, valódi dr. Meidinger hályhák, vas és rézbutorok, gyermekágyak és kocsik nagy választékban. Márkus Simon Fia lakatosnál Jókai-utca 16.

VIDA ELEK kárpitos és diszítő. Szekesfehérvár, Megyeház épülete. Teljes felölöség mellett csakis elsőrendű munkák.

Színház.

Csütörtök, dec. 9.

Jack, a senki. Józsi angol bohózat. Az elején egy kissé nehézkesen indult, de aztán mind jobban nekimelegszünk és sokat nagyokat és szívből nevetünk. Jack (Déri), akit senki se ismer, beáll pinccérnek. A vendégek közé odatér egy parvenü család, Parkterék: a papa (Bátori), a máma (Tomborné), a szertény leánya (Fekete Irén) s a fia (Böszörményi). Hányják-vetik magukat, parancsolnak és szörnyen gorombáskodnak. A szomszéd, asztalnál vannak Holland (Marosi), lady Wanley (Györfy Mária), Serdo (Alapi), akiket alaposan megsértének. Az inas megharagszik s bosszút akar állani: mint herceg jelenik meg a familia előtt. Persze nagy gaudiummal fogadják, hétrét görnyednek előtte és óriási ünnepséget rendeznek a tiszteletére, amelyre meghívják az egész környék közönségét 374 vendéggel, akik persze mind örömmel jönnek, hogy a királyi fenséget ünnepehessék. A beavatótatt azonban tudják a titkot és rá akarják bírni a főherceget, hogy leplezze le magát illetőleg szokjék és ne komédiázzon, mert leleplezik, Jack azonban megkötí magát s egy fél világgát se mozdul. Szidják, gorombáskodnak vele, nem mozdul, hanem pokoli flegmával utasít vissz a minden retirádát. Végre aztán kislit, hogy valóóságos herceg s az előbb gorombáskodó parvenü kompánia kénytelen minden sértést visszavonni s hétrét görnyedni az előtt, akinek előbb a talpát mutogatta.

Az előadás elég jó volt. A szükkörű publikum, ambar bemutató előadás volt, alig töltötte be a nézőtér tizedrészét. A színészek elég jól játszottak. Déri rekedt volt ugyan, de ez a szerep megint teljesen az ő egyéniségéhez volt szabva. Bátori mókán állandóan kacagtunk, Fekete Irén diszkrét, finom játéka, Györfy Mária eleganciája, pompás szereptudása és minden részletében ügyes megjelenése — ambar megvalljuk: szinte alig láttuk eddig — igen kellemesen hatott. Marosi, még inkább Vértés jól játszottak, a kiket bőven fölözött Kiss Cecil. Tomborné szinte jó lett volna, ha nem csapott volna át ura azokba a túlzásaiba, amelyeket eddig meg kellett benne rónunk. Egy komikus szerepben nem tud másnak játszani, csak a karzatnak. Pedig hát — ha gyéren is — de mások is akadhattak a színházban.

Színházi hír. A jövő heti műsor ismét három újdonság élvezetében enged bennünket gyönyörködtetni és pedig kedden a Magyar színház nagysikerű vigjátékát „Tökfilkó”-t mutatják be ambiciózus színészeink. A darabban a főszerepet Fekete Irén, Vörö Janka, Kiss Cecil, Déri, Kovács, Bátori, Vértés és Marosi adják. A második bemutató csütörtökön, Heysersmann: H. négy felvonásos halászdramája a „Remény” lesz. Fő szerepeket Vörö Janka, Fekete Irén, Tomborné, Déri, Kovács, Marosi, Vértés és Bátori játszik. — Szombaton pedig a budapesti Nemzeti Színház nagy sikert aratott színműve a „Botány” kerül színre: Iria, Henci Bataille, ford. Molnár Ferenc. A darab fő nőszerepét Vörö Janka adja, a férfiak közül pedig a nagyobb szerepeket Déri, Kovács, Vértés és Marosi játszik. — Reméljük, hogy a közönség sürűbb színházlátogatásával méltányolni fogja Szalkay igazgató törekvését. Természetesen csak akkor, ha a színperehözott darabok a költői érték és az erkölcs szemponyából nem esnek kifogás alá.

Az operette személyzet Tombor karmester vezetésével mellett nagyban készült a legközelebbi operette újdonságra, melynek címe „Tilos a csók” lesz. Szövegét Pásztor József, zenéjét Vincze Zsigmond írta.

Heti műsor:

Vasárnap d. u. Mozgópostásné.
este Szentgalleni kaland.
Hétfő Iglói diákok. (Zóna).
Kedd Tökfilkó.
Szerda Szentgalleni kaland.
Csütörtök Reményhalász.
Péntek Elvált asszony. Zóna
Szombat Botrány.

Schicht
Szarvasszappan

mindig
a
legjobb!

Nyavalyatörés!

Ki nyavalyatörés, görcs és más ideges állapotba szenved, kérjen iratot, ingyen és bérlem. kapható a **szabd. hattuyógyszer-tár** által Majna-Frankfurt.

BÖRATKA

pattanás, kiltés

...sib. a fiataloknál mindkét nemnél, különösen a kifejedés időkorában fordul elő s az arcz rut kinezését okozza.

Falusi nézetek szerint a javulás a többszöri vértisztító teandevék élvezése által várható, amely azonban a reményeknél többet nem hoz. Mert éppen fiatal szolid egyének a vér rész betegségerjesztő anyagokat aig tartalmazhat addig, míg itt egy valóságos betegségről van szó, melynek kezelése természetesen az orvos közreműködése angy is szükséges. Tiszán kozmetikai szépség ápolásnál főleg arra kell ügyelni, a meglévő zsradéktelegetc esténként a zsrpórusgokon át eltávolítani. Ezután egy mosakodás szükséges, lehetőleg meleg vízben.

Zucker-féle szab. gyógyszerzappannal

A használati utasítás szerinti. Ha a bőr lehdám-lani kezd, akkor a szappan használatával egy ideig fel kell hagyni s csak Zucker-szappan és Zucker-krém használatával egyetemben alkalmazunk mindaddig, míg a bőr sima lett, amely után a Zucker-féle szab. gyógyszerzappan használatát ismételni kell. Ezen eljárás betartása nagyszerű eredménnyel jár: Mitesser, bőrszír, pattanás, barna folt sib rövid időn belül eltűnik, a bőr sima, tiszta, puha, nyugodt, egészséges és feszes lesz. Hogy a bőr vissza ne ijedjen, a Zucker-féle szab. gyógyszerzappan, a Zucker-krém és a Zucker-szappan állandó használatát igen ajánlatos.

A megrendelésnél a következő különbségre kell ügyelni.

Zucker szab. 35%-os gyógyszerzappan a leghatásosabb és legfinomabb. Darabja 2.50 kor.

Zucker szab. 15%-os gyógyszerzappan hatásában és mennyiségben gyengébb. Darabja 1 kor.

Ehhez való Zucker-krém (zsrítalanító) a bőrkrémek gyöngye. Egy tubus ára 2.50 kor., kis tubus 1.25 kor.

Valódi kapható Székesfehérvárott **STEINER BÉLA** drogériájában.

SCHUBERT és SCHLESINGER NAGY ÁRUHAZA
SZÉKESFEHÉRVÁR, NÁDOR-UTCA.

Csodálkozni fog, milyen óriási árleszállítást alkalmaztunk az idei **karácsonyi vásárra.**

Minőség, ár, választék minden versenyt kizár.

Ruhaszövetek

Előbbi árak 1 frt 20-3 frt 50-ig **most**

Kivételes karácsonyi árak

35, 45, 55, 56, 68, 75, 85, 95, 98, 1 f. 15, 1 f. 27, 1 f. 35, 1 f. 45, 1 f. 58, 1 f. 75, 1 f. 85, 1 f. 95.
Csakis a megszokott jó minőség.

Selymek

Előbbi árak 1 frt 20-3 frt 80-ig **most**

Kivételes karácsonyi árak

58, 65, 78, 83, 88, 95, 98, 1 f. 20, 1 f. 45, 1 f. 95.
Divatos színek, elszakíthatatlan jó minőségben

Barchetok

Előbbi árak 35 krtól 95 krig **most**

Kivételes karácsonyi árak

18, 19, 22, 26, 29, 31 kr.

500 vég tiszta gyapju francia delén legfinomabb minőségben **42 és 55 krajcár**

Előbbi idényről visszamaradt sima angol ruhavászon 25 különböző sima színben 1 frt. 40 kr. helyett **most 49 kr.**

Karácsonyi maradék vásár

!! 1000 és 1000-féle maradék szenzációs olcsó áron lesz kiárusítva !!

Ujdonságok, utolsó modellek kész női felöltőkben 33% és 50 %-al olcsóbban!

Nagy karácsonyi mintagyűjteményünket kívánatra t. vidéki vevőinknek bérmentve küldjük.

SCHUBERT és SCHLESINGER nagy áruháza
SZÉKESFEHÉRVÁR.

